

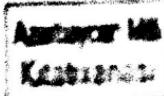
Azərbaycan Respublikası
Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi

İLHAM RƏHİMLİ

AZƏRBAYCAN TEATR
ENSİKLOPEDİYASI

ÜÇ CİLDİDƏ

III
CİLD

BAKU - 2017

SÜLEYMAN SANİ AXUNDOV
(20.10.1875, Şuşa – 3.3.1939, Bakı). Pedagoq, nasir, dramaturq, maarifçi.

«Süleyman Sanı» onun təxəllüsüdür. «Sanı» sözünün ərəbcə mənəsi ikinçi deməkdir. Milli maarifçilik hərəkatının görkəmli nümayəndələrindəndir. Geniş pedaqoqi fəaliyyətlə məşğul olmaqla yanaşı, dəyərlər nəşr və dram əsərləri də yazib. Pyesleri həm romantik, həm də realist səciyyələrinə görə seçilir. Ədibin bədii əsərlərinin əsas möziyyəti nadanlığa, xurasfata, çürük mənəvi-exlaqi vərdişlərə qarşı çıxmazı, insanları səadətə, elmə, idrəki tərəqqiyə, saflığa çağırması ilə orijinal təsir bağışlayır.

Süleyman Rzaqulu bəy oğlu Axundov ilk təhsilini Şuşadakı yeni tipli rus-türk məktəbində alıb. 1894-cü ildə Gürcüstandakı Qori Müəllimlər Seminariyasını bitirib. 1894-cü il oktyabr ayının 1-də Bakıdakı üçüncü rus-türk məktəbinə müəllim təyin edilib. Burada üç il işləyib. Müxtəlif vaxtlarda Bakının ayrı-ayrı məktəblərində müəllim və direktor işləyib. 1901-ci ildə yenidən üçüncü rus-türk məktəbinə qayıdır və burada dörd il işləyib. 1905 – 1911-ci illərdə isə yedinci rus-türk mək-

təbində çalışıb. Bir müddət Ağdamın Seyidli kəndində yaşayıb. 1920 – 1921-ci illərdə Qarabağ vilayət maarif şöbəsinin müdürü işləyib. 1921-ci ildə xəstəliyi ilə əlaqədar Bakıya gəlib. Həmin il noyabr ayının 21-də Bakıda Azad Tənqid və Təhlili Teatrı açılıb. Kollektiv fəaliyyətə üç kiçik əsərlə, Süleyman Sani Axundovun «Çərxi-folək», Məmməd Səid Orudbadının «Sabotajçılar», Abdulla Şaiqin «Yaziya pozu yoxdur» məsxəresi ilə başlayıb. 1922-ci ildə Azərbaycan Şair və Ədiblər İttifaqının ilk sədri seçilib. Ədəbi-pedaqoji fəaliyyətinə görə 1932-ci ildə Əmək Qəhrəmanı adı ilə təltif olunub.

Süleyman Sani Axundovun uşaqlar üçün yazdığı «Qorxulu nağıllar» milli ədəbiyyatımızı zənginləşdirir. «Qaraca qız» povesti yazıçının şah əsəridir. Bu povestin motivləri əsasında Abdulla Şaiq eyniadlı pyes yazıb və həmin dram Azərbaycanın müxtəlif teatrlarında əfələrlə tamaşaşa qoyulub. «Yuxuu», «Qonaqlıq», «Tutuquşu», «Qatıl uşaqlıq», «Kövkəbi hürriyyət», «Qan bulağı», «Molla Qasim», «Ümid çarıağı», «Namus», «Cəhalat qurbanı», «Mister Qreyin köpəyi», «Sona xanım» əsərləri də bədii möziyyətləri ilə seçilir.

Süleyman Sani Şuşada Xandəmirovun teatrında hazırlanan bir sıra tamaşalarda qadın və kişi rolları oynayıb. Direktor olduğu məktəblərde şagirdlərlə xeyli tamaşa hazırlayıb. Özü dəollar ifa edib. Bakıdakı «Nicat» və «Səfa» mədəni-maarif cəmiyyətlərinin teatr truppaları ilə, oradakı görkəmli sənətkarlarla yaradıcılıq əlaqələri saxlayıb. Süleyman Saninin ilk dram əsəri 1899-cu ildə yazdığı «Tamahkar» pyesidir. Əsər həmin il Bakıda «Müsəlman artistləri cəmiyyəti»nin aktyorları tərəfindən Nikitin qardaşlarının sirk binəsində oynanılıb. Dramaturq 1906-ci ildə

«Dibdat bəy» və «Türk birliliyi» komediyalarını yazıb. 1906-ci ildə türk klassiki Şəmsəddin Saminin «Dəmirçi Gavə» dramını dilimizə təbdil edib. Bu qəhrəmanlıq facisi 1907 – 1925-ci illərdə Bakıda, Tiflisde, Naxçıvanda, İrəvanda, Aşqabadda ayrı-ayrı truppalar tərəfindən, dövlət teatrlarında əfələrlə tamaşaşa qoyulub. 1921-ci ildə dramaturq «Laçın yuvası» pyesini yazıb. Bu əsər ilk sovet drami sayılır. İdeoloji fikir yükü qabarıq olsada, pyesdə maraqlı süjet xətti, real inkişaflı dramatik hadisələr və bədii cəhətdən dəyərli obrazlar var. Faciə 1922-ci il mart ayının 29-da bugünkü Milli Dram Teatrında tamaşaşa qoyulub.

Azad Tənqid və Təhlili Teatrı 1925-ci ilin yayına kimi bu adla fəaliyyət göstərib. Sonra Bakı Türk İşçi və Kəndli Teatrı adlanıb. Yaradıcılığının birinci mərhələsində teatr bir gündə iki-üç kiçik pyeslərden ibarət tamaşalar hazırlayıb. Teatrin repertuarında Süleyman Sani Axundovun «Şahsənəm və Gülpəri», «Bir əşqin nəticəsi», «İki yol», «Molla Nəsreddin Bakıda», «Qaranlıqdan işığa», «Şeytan», «Yeni həyat», «Səadət zəhmətdədir» pyesləri müüm yer tutub. Dramaturqun kiçik həcmli komediyaları karnaval şuxluğu, qaravelli oyun prinsipinə yaxınlığı ilə maraqlı doğurur. Onun «Məhəmmədəmin Azərix» və «İki yol» dram əsərləri oynanılmayıb.